

ART

FORUM[®]

**PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DLA TARASU Z KAMIENIA NATURALNEGO
INSTYTUTU EKSPERTYZ SĄDOWYCH
IM. PROF. DR JANA SEHNA
U ZBIEGU ULIC WESTERPLATTE 9
I MARII SKŁODOWSKIEJ CURIE 1 W KRAKOWIE**

**Konserwacja zabytków
Architektura
Budownictwo**

ART FORUM
Bożena Boba-Dyga

ul. Św. Gertrudy 9/9A
31-046 Kraków
Biuro:
ul. Św. Gertrudy 9/14A
31-046 Kraków

tel. +48 602 252 511

e-mail:
biuro@artforum.net.pl

www.artforum.net.pl

Konto:
mBank PL 59 1140 2017
0000 4302 0748 7939

NIP: 675-103-14-35
REGON: 351254639

Kraków 2024

Opracowanie: mgr Katarzyna Feć-Sfora

DOKUMENTACJA OPISOWA

1. KARTA TYTUŁOWA

I A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

1. **Rodzaj zabytku:** taras z kamienia naturalnego
2. **Rejestr zabytków:** A-833, decyzja 01.12.1989.
3. **Lokalizacja:** ul. Westerplatte 9, 31-033 Kraków (u zbiegu ulic Westerplatte i Marii Skłodowskiej Curie).
4. **Data powstania:** 1890 – 1892.
5. **Autor projektu:** Jan Zawiejski, Wandalin Beringer.
6. **Właściciel:** Skarb Państwa.

I B. DANE DOTYCZĄCE OPRACOWANIA KONSERWATORSKIEGO

7. **Zleceniodawca:** Instytut Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr Jana Sehna ul. Westerplatte 9, 31-033 Kraków
8. **Wykonawca dokumentacji i autor programu:** mgr Katarzyna Feć-Sfora, ART FORUM Bożena Boba-Dyga, ul. Św. Gertrudy 9/9a, 31-046 Kraków

C. DANE DOTYCZĄCE DOKUMENTACJI

1. **Opracowanie zawiera:** 28 stron.
2. **Dokumentacja fotograficzna:** 24 fotografie barwne wykonane w systemie cyfrowym przez Katarzynę Feć-Sfora.
3. **Ilość egzemplarzy dokumentacji:** dokumentacja w wersji drukowanej - 2 egzemplarze, dokumentacja w wersji elektronicznej - przesłana e-mailowo.
4. **Miejsca przechowywania dokumentacji:**
 - Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków, ul. Kanonicza 24, 31-002 Kraków.
 - Instytut Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr Jana Sehna ul. Westerplatte 9, 31-033 Kraków
 - ART FORUM Bożena Boba-Dyga, ul. Św. Gertrudy 9/9A, 31-046 Kraków – CD.
5. **Kartę założyła:** mgr Katarzyna Feć-Sfora, Konserwator dzieł sztuki.
6. **Czas trwania prac:** marzec 2023.

SPIS TREŚCI

1. KARTA TYTUŁOWA.....	5
2. WSTĘP.....	7
3. RYS HISTORYCZNY I OPIS FORMALNY.....	8
4. STAN ZACHOWANIA.....	9
5. ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE.....	10
6. TECHNOLOGICZNY PROGRAM POSTĘPOWANIA KONSERWATORSKIEGO.....	11
7. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA.....	15

2. WSTĘP

Przedmiotem opracowania jest program prac konserwatorskich, dotyczący kamiennego tarasu budynku Instytutu Ekspertyz Sądowych. Teras usytuowany jest w osi trzeciej (środkowej), elewacji frontowej od ul. Westerplatte 9, w partii wysokiego parteru.

Budynek jest własnością Skarbu Państwa i jest wpisany do rejestru zabytków pod numerem A-833, według decyzji z dnia 01.12.1989

3. RYS HISTORYCZNY I OPIS FORMALNY

Pałac Judy Judkiewicza powstał w latach 1890-1892. Taras będący przedmiotem niniejszego programu prac konserwatorskich, pochodzi z tego okresu historycznego. Budynek powstał na bazie projektu Wandalina Beringera, który wykorzystał wcześniejsze niezrealizowane projekty Jana Zawiejskiego. W 1928 roku nadbudowano II piętro pałacu, taras pochodzi jednak z pierwszej fazy chronologicznej. Po 1945 roku budynek przeszedł na własność Skarbu Państwa, a po 1954 roku, zmieniono w nim funkcje na Instytut Ekspertyz Sądowych im. Prof. Jana Sehna.

Taras był konserwowany i remontowany w latach: 1928, 1938, 1945, 1944-1995, 1999.

Taras usytuowany jest powyżej przyziemia, na poziomie wysokiego parteru. Posiada masywną kamienną balustradę z wapienia pińczowskiego, posadzkę z płyt dolomitowych. Balustrada składa się z profilowanej bazy, na niej znajduje się masywne ażurowe wypełnienie, zwieńczone szeroką, również profilowaną nakrywą. W narożnikach tarasu znajdują się prostokątne słupki z motywem płaskorzeźbionego kartusza i ornamentu ślimacznicy, a na słupach znajdują się wazony. Motywy ornamentalne są kompatybilne z ornamentyką elewacji.

Pod tarasem znajduje się murowana podwalina (w partii przyziemia), tynkowana, z bonią tasiemkową, malowana, w jej osi centralnej znajduje się stolarka okienna zwieńczona łukiem półkolistym. podwalinę wieńczy gzyms, w którym po obu stronach znajdują się rynny odprowadzające wodę z posadzki tarasu.

4. STAN ZACHOWANIA

Kamieniarka tarasu była poddawana pracom konserwatorskim w poprzednich latach, co jest w wielu miejscach widoczne, poprzez uzupełnienia, scalenia kolorystyczne, a także wprowadzenie systemu odwodnienia.

Taras jest pokryty patyną atmosferyczną, zabrudzeniami, zaciekami, a także zazielenieniami. Występują liczne spękania, ubytki kamienia, głównie w partii bazy i nakrywy. Miejscami kamień jest rozwarstwiony wzdłuż podziałów sedymentacyjnych. W dolnej partii kamień jest zasolony, zawilgocony. Występują odspojenia scaleń kolorystycznych, uzupełnień w masie sztucznego kamienia. W prześwitach ażurowych są znaczne zabrudzenia.

Podczas poprzedniej konserwacji pęknięcia kamienia zostały najpewniej uzupełnione żywicą nieelastyczną epidianem. Podczas prac konserwatorskich tę żywicę należy usunąć.

W wazonach zbiera się woda, kamień jest przez to w tych miejscach zdegradowany.

Nakrywa tarasu posiada zniszczenia w postaci złuszczenia warstw scalających, zewnętrznej warstwy kamienia, spękań, jest pokryta zazielenieniami, koloniami mikroorganizmów. Uzupełnienia z poprzednich konserwacji są odspojone.

Posadzka jest ułożona ze spadkiem w celu odprowadzania wód opadowych. Spadek ze względu na zabrudzenia, zagłonięcia powierzchni płytek, szlam atmosferyczny, nie spełnia do końca swojej funkcji. W efekcie zamaka baza balustrady, woda zatrzymuje się na tarasie i jest do momentu naturalnego odparowania, poprzez co wsiąka zarówno w kamień, jak i w nieszczelny strop, powodując wyplamienia wewnątrz pomieszczenia pod tarasem. Płyty kamienne ulegają degradacji, szczególnie na krawędziach, podobnie jest ze spoinowaniem.

Ponadto nie działa w całości powłoka hydrofobowa, jest wypłukana, zużyta.

Murowana tynkowana podwalina jest spękana, dolna jej część zamknięta, wilgoć jest podciągana kapilarnie i migruje w górę. Tynk w partii cokołowej odspojony, miejscowo występują mikroorganizmy, zazieleniania, miejscowo ubytki w tynku na całej wysokości. We wnętrzu pomieszczenia pod tarasem występują plamy wilgoci, tynk oraz farba są spękane i się odspajają, widoczne są zacieki. Ofasowanie blacharskie miejscami nieszczelne, pęknięte, zniekształcone, nie spełnia swojej funkcji, szczególnie w kanałach odpływowych.

5. ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Balustrada kamienna - Zakłada się oczyszczenie powierzchni kamienia z wykorzystaniem różnych metod: może być to metoda strumieniowo-ścierna niskociśnieniowa, metoda ablacji laserowej lub manualna. Najlepszą z metod, należy dobrać poprzez próby. Zakłada się dezynfekcję kamienia w cyklu 14-dniowym, odsalanie, impregnację, uzupełnienia z użyciem zaprawy sztucznego kamienia. Ewentualne spękania zakłada się wypełnić poprzez użycie żywicy epoksydowej elastycznej, dedykowanej do kamienia naturalnego. Zakłada się ewentualne scalenia kolorystyczne z użyciem spoiwa krzemianowego z dodatkiem pigmentów naturalnych. Kamień po pracach konserwatorskich należy zahydrofobizować do nasycenia. Na nakrywę tarasu można nałożyć hydroizolację, nie może ona jednak wystawać poza górną krawędź i musi być w kolorystyce lokalnej kamienia. Po wykonaniu prac konserwatorskich, zakłada się zablen-dowanie wnętrza wazonów, zrównanie blendy wnętrza z ich krawędzią. Można do tego celu użyć styroduru, pokrytego żywicą w kolorze kamienia. Styrodur zakłada się osadzić na materiale mineralnym, odwracalnym. Blenda wpłynie korzystnie na stan zachowania wazonów wewnątrz, nie powodując namakania kamienia, jego zasoleni i degradacji. Można ją wykonać z innego materiału, najważniejsze, aby nie był on trwale złączony z kamieniem, był łatwo odwracalny i był w kolorystyce lokalnej kamienia.

Posadzka tarasu - Zakłada się przeprowadzenie prac w zakresie poprawienia szczelności posadzki, izolacji stropu. Zakłada się demontaż posadzki z oczyszczeniem i selekcją płyt do ponownego montażu.

Należy ocenić stan zachowania warstwy izolacyjnej i w zależności od potrzeby ją wzmocnić lub wymienić. Po zakończeniu prac izolacyjnych płyty należy ponownie ułożyć. Zakłada się ułożenie płyt ze spadkiem, uzupełnienie płyt zniszczonych, nowymi płytami z kamienia o zbliżonych właściwościach oraz kolorystyce. Zaleca się ułożenie płyt na dystansach, bez spoinowania.

Ponadto po zakończeniu prac izolacyjnych i zlikwidowania przyczyn zamakania pomieszczenia pod tarasem, zakłada się usunięcie zdegradowanych tynków, wykonanie nowych i malowanie pomieszczenia na kolor historyczny.

Prace konserwatorskie przy płytach z kamienia, zakłada się przeprowadzić jak przy balustradzie.

Murowana podwalina - Zakłada się usunięcie zawilgoconych tynków, oczyszczenie muru, jego odsolenie i izolację z wykorzystaniem technologii szlamowych. Zakłada się wykonanie tynków szerokoporowych, odtworzenie boniowania, zgodnie z historycznym wyglądem, malowanie zgodnie z aktualną, historyczną kolorystyką elewacji.

Ponadto na tarasie w miarę możliwości należy uporządkować kwestie posadowienia i lokalizacji klimatyzatorów.

Ofasowanie blacharskie - Zakłada się wymianę ofasowania blacharskiego pod bazą balustrady kamiennej, na gzymsie wieńczącym murowaną podwalinę na nowe z blachy tytan-cynk.

6. TECHNOLOGICZNY PROGRAM POSTĘPOWANIA KONSERWATORSKIEGO

1. Wykonywanie dokumentacji fotograficznej przed rozpoczęciem prac, w trakcie i po zakończeniu.
2. Zabezpieczenie stolarki balkonowej, stolarki okiennej oraz klimatyzatorów na czas trwania prac.
3. Ustawienie rusztowań zgodnych z zasadami BHP, od zewnętrznej strony tarasu.

BALUSTRADA KAMIENNA I PŁYTY KAMIENNE POSADZKOWE

1. Oczyszczenie kamienia z zabrudzeń oraz czarnej fałszywej patyny metodą strumieniowo-ścierną suchą ciśnieniem od 4-5 atmosfer, przy użyciu drobnoziarnistego ścierniwa kwarcowego, mikrokulek szklanych lub mączki z fryty szklanej. Kamień można oczyścić metodą ablacji laserowej lub metodami manualnymi, kamieniarskimi. Metody mogą być mieszane.
2. Usunięcie wadliwych technicznie uzupełnień, usunięcie żywicy nieparoprzepuszczalnej Epidian, usunięcie odspojonych i zdegradowanych scaleń kolorystycznych.
3. Doczyszczanie kamienia z użyciem urządzeń mechanicznych multiminiszlifierki typu Dremel oraz z użyciem papierów ściernych i narzędzi kamieniarskich. Usunięcie cementowych spoin z posadzki metodą mechaniczną z użyciem narzędzi kamieniarskich (przed jej demontażem).
4. Wykonanie dezynfekcji środkiem czyszczącym do usuwania nalotów np. Glonosan firmy Remmers. Powtórzenie dezynfekcji po karencji 14 dni, ze względu na metabolizm mikroorganizmów.
5. Wykonanie żyłowania spękań metodami manualnymi.
6. Ewentualne odsalanie kamienia z użyciem tynków solochłonnych szerokoporowych np. marki Remmers lub z użyciem kompresów z ligniny, Arbocelu lub pulpy celulozowej, z wodą demineralizowaną.
7. Impregnacja kamienia preparatem do wzmacniania jego struktury, zawierającym rozpuszczalnik organiczny oparty na estrach etylowych kwasu krzemowego z niskim stopniem wytrącania żelu np. KSE 100, i KSE 300 firmy Remmers. W razie potrzeby, gdyby kamień jeszcze się kruszył, można użyć preparat np. KSE 510 firmy Remmers, zawierający większą ilość krzemionki.
8. Wykonanie nawiertów pod zbrojenia uzupełnień - pajączki z drutów nierdzewnych w miejscach głębokich i narożnych ubytków. Osadzenie ich na żywicy do kamienia, dwuskładnikowej, epoksydowej, z utwardzaczem poliaminowym np. Akemi Akepox 2020 firmy Akemi. Sklejenie spękań z użyciem tej samej żywicy.
9. Wykonanie uzupełnień ubytków z użyciem mineralnej zaprawy do uzupełniania dużych i małych ubytków np. RM firmy Remmers lub Optolith. W przypadku potrzeby uzyskania innego odcienia, niżeli przemysłowy, należy wykorzystać pigmenty naturalne np. Szmal firmy Kremer Pigmente i dodać je do masy mineralnej. Do wody zarobowej należy dodać dyspersję polimerową np. ZM HF firmy Remmers, w celu zwiększenia adhezji i elastyczności zaprawy.

10. Rzeźbiarskie opracowanie uzupełnień z użyciem narzędzi mechanicznych multiminiszlifierki typu Dremel i narzędzi kamieniarskich. Nadanie faktury lokalnej.
11. Wykonanie miejscowego scalenia kolorystycznego uzupełnień i elementów rekonstruowanych z użyciem pigmentów naturalnych np. firmy Kremer Pigmente oraz fiksatywy na bazie żolowo-krzemianowej np. Keim Restauro Fixativ firmy Keim.
12. Wykonanie hydrofobizacji bezbarwnym rozpuszczalnikowym impregnatem hydrofobizującym na bazie silanów/siloksanów np. Funcosil SNL firmy Remmers.
13. Nałożenie hydroizolacji na niewidoczną z ulicy, poziomą część nakrywy, preparatem elastycznym, uszczelniającym, chroniącym przed wnikaniem wody do podłoża np. BASF PCI Barraseal Flex Grey firmy Sanier w kolorze lokalnym. Powierzchnia kamienia pod powłoką nie ulega degradacji, można ją usunąć na zasadzie gum typu peel off.
14. Wykonanie blend wewnątrz wazonów z użyciem np. styroduru pokrytego żywicą w kolorze lokalnym i jego osadzenie z użyciem np. kleju silikonowego Jacopic. Klej ten jest oparty na systemie utwardzania Alcoxy, który szybko zastyga, nie migruje pod powierzchnię, tylko się do niej przykleja. Jest usuwalny na zasadzie gum typu peel off, można go zerwać, bez uszkodzenia powierzchni kamienia historycznego.

POSADZKA TARASU

1. Prace konserwatorskie kamienia należy przeprowadzić zgodnie z ww. postępowaniem.
2. W przypadku płyt zdegradowanych należy je wymienić na płyty z kamienia naturalnego, w kolorze lokalnym o zbliżonych właściwościach.
3. Wykonanie naprawy lub wymiana hydroizolacji tarasu z użyciem technologii np. firmy Koester: naprawa ubytków betonu z użyciem bezskurczowej, szybkowiążącej, uniwersalnej zaprawy PCC do naprawy betonu np. C 500 Koester betomor Multi A; wykonanie napraw i uzupełnień hydrofobową, wodoszczelną zaprawą W 530 025 Koester Sperrmortel; wykonanie gruntowania środkiem na bazie polimerowo-krzemianowej M 111 Koester Polysil TG 500; wykonanie hydroizolacji hybrydowej środkiem do hydroizolacji przeciwwodnej piwnic W 236 025 Koester NB 400; wykonanie powłoki hydroizolacyjnej elastyczną, wodoszczelną zaprawą W 233 033 Koester NB Elastik; wyłożenie siatki z włókna szklanego i uszczelnienie połączenia ze ścianą W 411 Koester Armierungsgewebe.
4. Ułożenie płyt kamiennych po konserwacji na dystansach.
5. Wykonanie hydrofobizacji płyt kamiennych bezbarwnym rozpuszczalnikowym impregnatem hydrofobizującym na bazie silanów/siloksanów np. Funcosil SNL firmy Remmers.

MUROWANA PODWALINA

1. Istniejący zawilgocony i zasolony tynk należy usunąć do wysokości ok. 60 cm powyżej widocznej granicy zawilgocenia w najwyższym punkcie. Słabą, zmurszałą zaprawę ze spoin należy wyskrobać na głębokość ok. 2 cm. Powierzchnię muru należy oczyścić z resztek zaprawy, luźnych części. Oczyszczoną powierzchnię zagruntować preparatem polimerowo-krzeminiowym np. POLYSIL TG 500 Koester, dla związania istniejących rozpuszczalnych w wodzie soli.
2. Na powierzchni świeżo zagruntowanej należy nanieść obrzutkę renowacyjną nie w pełni

kryjąco (na ok. 50 % powierzchni ściany). Obrzutkę należy wykonać z tynku renowacyjnego np. KÖSTER Sanierputz szary z 10% dodatkiem emulsji polimerowej np. KÖSTER SB Haftemulsion do wody zarobowej.

3. Po ok. 24 godz. należy nanieść hydrofobowy tynk renowacyjny np. KÖSTER Sanierputz szary na grubość min. 2 cm. Przy większych grubościach tynk należy nanosić warstwami po ok. 1,5 cm z zachowaniem przerwy technologicznej. Należy przestrzegać czasu wysychania tynku, zgodnie z instrukcją WTA: 1 dzień na 1 mm grubości tynku. Tynk można nakładać ręcznie lub stosować technikę maszynową. Tynk może być nakładany w jednej lub w kilku warstwach. Produkt spełnia wymagania instrukcji WTA oraz normy europejskiej EN 998-1.
4. Dla uzyskania gładkiej powierzchni wykończeniowej można nanieść szpachlę renowacyjną silikonową np. KOSTER Feinputz na grubość 2-3 mm.
5. Cokół należy pomalować farbami o wysokiej paroprzepuszczalności, mikrosilikonową farbą np. Lotusan firmy STO lub farbą KOESTER Silikonfarbe.
6. W przypadku konieczności wykonania hydroizolacji iniekcyjnej lub szlamowej, należy użyć technologii kompatybilnej z ww. wymienioną, np. firmy Koester.

OFASOWANIE BLACHARSKIE

1. Wymiana ofasowania blacharskiego na nowe z blachy tytan-cynk.

TYNK POMIESZCZENIA POD TARASEM

1. Usunięcie zabrudzeń oraz zacieków wywołanych zawilgoceniem, łuszczących się malatur z powierzchni tynków.
2. Wykonanie żyłowania spękań i uzupełnienie materiałem amortyzującym np. Rissfuller Fein firmy Sto.
3. Wykonanie gruntowania podłoża historycznych tynków wodnym gruntem głębokopenertrującym np. Optogrunnt Aquaforte firmy Optolith.
4. Wykonanie tynkowania z użyciem drobnoziarnistego tynku mineralnego np. Optoplast EcoFinish firmy Optolith. Zatopienie w nim siatki zbrojonej mikrowóknem szklanym. Wykonanie kolejnej warstwy tynku z ww. materiału w celu wyrównania powierzchni.
5. Wykonanie gruntowania pod farbę z użyciem krzemianowego, specjalnego środka gruntującego do wnętrza na bazie spoiw hydrozolu i zolu krzemionkowego np. Keim Soliprim firmy Keim.
6. Malowanie dwukrotne powierzchni na bazie farby żolowo-krzemianowej np. Keim Restau-ro-Lasur firmy Keim w kolorystyce historycznej.

Wykonanie prac konserwatorskich powinno zostać przeprowadzone pod nadzorem autorskim. Wykorzystane do prac materiały, powinny posiadać certyfikaty, kwalifikujące je do wykorzystania w budynkach zabytkowych. Ww. materiały są przykładowymi, możliwymi do zastosowania, można wykorzystać inne, oparte na tych samych parametrach i właściwościach.

7. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. Nr 1, 2

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne zabrudzenia, spękania, odspojenia tynku, zazielenienia partii cokołowej oraz kamienia.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 3, 4

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne zazielenienia i zamakanie dolnej partii podbudowy tarasu oraz bazy balustrady.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 5, 6

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne zabrudzenia i zazielenienia balustrady. Ponadto zacieki, odspojenia scaleń i uzupełnień.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 7, 8

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne ubytki i uszkodzenia kamienia.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 9, 10

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne uszkodzone ofasowanie blacharskie w odpływie oraz jego zabrudzenia.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 11, 12

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczna stojąca woda na tarasie po deszczu. Brak drożnego i bieżącego odpływu wody. Ponadto zazielenienia i mikroorganizmy.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 13, 14

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne zabrudzenia atmosferyczne i zazielenienia.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 15, 16

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne uszkodzenia nakrywy, spękania, ubytki oraz zazielenienia.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 17, 18

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne szlamy atmosferyczne, spękania, zazielenienia, kolonie mikroorganizmów.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 19, 20

Taras elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczna stojąca w wazonach woda, zazielenienia, mikroorganizmy.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 21, 22

Pomieszczenie pod tarasem elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne zacieki w, odspojenia tynku i farby, spękania.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

Fot. Nr 23, 24

Pomieszczenie pod tarasem elewacji frontowej Instytutu Ekspertyz Sądowych przy ul. Westerplatte 9 w Krakowie. Stan zachowania przed konserwacją. Widoczne odspojenia farby, zacieki.

Autor fot. Katarzyna Feć-Sfora, 2024.

ART FORUM Bożena Boba-Dyga

ul. Św. Gertrudy 9/9A

31-046 Kraków.

Biuro: ul. Św. Gertrudy 9/14A

31-046 Kraków

Tel. +48 602 252 51

e-mail: biuro@artforum.net.pl

www.artforum.net.pl.

Konto: mBank PL 59 1140 2017 0000 4302 0748 7939

NIP: 675-103-14-35

REGON: 351254639